

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.104/2013/6.szám

A Kúria a Vinczúr Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vinczúr Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Nagy Gabriella jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. október 11. napján kelt 20.K.30.775/2012/9. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 20.K.30.775/2012/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél általános forgalmi adónemben 2007. évre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió során a felperessel szemben - a jogszabályban előírt adózással összefüggő megjelenési és iratbenyújtási kötelezettség elmulasztása, az ellenőrzés akadályozása miatt - 200.000 forint mulasztási bírságot szabott ki.

Az alperes a 2011. december 16. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. §

(5) bekezdésére, 5. § (1) bekezdésére, 95. § (1) és (3) bekezdéseire, 99. § (1) bekezdésére, 122. §-ára, 172. § (1) bekezdés 1) pontjára, 172. § (21) bekezdésére, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 46-48. §-aiban foglaltakra alapította. Határozatának indokolása szerint a felperes az ellenőrzésről szóló értesítés kapcsán arról tájékoztatta a revíziót, hogy a felhívásban foglaltaknak nem tud eleget tenni. Akadályoztatásának okaként az adóhatósággal szembeni perben állását jelölte meg és arra hivatkozott, hogy a képviselőjében eljáró ügyvédnek csak a bejelentésre adott meghatalmazást. Ezt követően a felperes a személyes megjelenésre szóló idézésben jelölt időpontban történt távolmaradását azzal kívánta kimenteni, hogy nem tartózkodik idehaza, perben állására tekintettel nyilatkozni sem tud. Az iratanyag bemutatására szóló felhívásnak meghatalmazottja útján és személyesen sem tett eleget. A személyes megjelenésre szóló ismételt idézés átvételét követően megküldött beadványában azt adta elő, hogy az adóhatósággal szembeni perben állását akadályoztatásnak tekinti és megjelenése nélkül is lefolytatható az ellenőrzés, de iratanyagot továbbra sem bocsátott az ellenőrzés rendelkezésére. A felperes többszöri felhívás ellenére sem tett eleget iratanyag rendelkezésre bocsátási és a megjelenési kötelezettségének, ami megalapozza az ellenőrzés során adózót terhelő együttműködési kötelezettség megsértésének megállapítását, az elsőfokú adóhatóság ezért megalapozottan és jogszerűen szabta ki a mulasztási bírságot. A perben állás nem értékelhető megjelenési kötelezettség teljesítését akadályozó körülménynak. Az iratanyag bemutatásra vonatkozó adózói kötelezettség pedig nem függ a személyes meghallgatás miatti adóhatóság előtti megjelenési kötelezettségtől, a felperes meghatalmazott képviselője útján is rendelkezésre bocsáthatta volna a kért iratanyagot, de nem így járt el. Az ügyfélnek valóban nem kötelezettsége a nyilatkozattétel, de ez idézés esetén nem mentesíti a személyes megjelenési kötelezettség alól. A felperes tisztában volt azzal, hogy ellenőrzésre - személyes megjelenése, vagy képviselőjéről való gondoskodás nélkül - a megbízólevél aláírásának vagy az aláírás megtagadásának hiányában nincs lehetőség, ezért a szabályos értesítések és idézések ellenére történő távolmaradása sérti a jóhiszemű joggyakorlásnak, az adózói közreműködési kötelezettségnek alapvető szinten is megfogalmazott rendelkezését. A bírság mérséklésére okot adó tény, körülmény nem állapítható meg, így a felperes sem jelölt meg, ezért a mulasztási bírság összege is jogszerű.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és - szükség esetén - az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperes keresete alaptalan. A felperes meghatalmazott jogi képviselője útján is átadhatta volna a revízióknak a kért iratanyagot, hiszen a szükséges iratok felsorolását és az adóhatóság előtti képviseletről szóló tájékoztatást már az ellenőrzés megkezdéséről szóló értesítés is tartalmazta. A felperes azon érvelése, mely szerint perben áll az adóhatósággal, és az a véleménye, hogy megjelenése nélkül is lefolytatható az eljárás nem olyan indok, amely kimentési okként értékelhető lenne, az alperes határozata ezért a kereset által vitatott körben nem jogszabálysértő. A felperes a peres eljárás során semmiféle olyan jellegű igazolást, érdemi nyilatkozatot nem adott elő, amit az adóhatóság a határozathozatal során nem, vagy nem megfelelően értékelt volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint a bíróság nem tett eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségének, illetve a feltárt tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetéseket vont le, az alperes pedig nem teljesítette a Ket. 3. § (2) bekezdés b) pontja, az Art. 1-2.§-ai, 97. § (4) bekezdése szerinti tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét. A határozatok nem állnak összhangban az Art. 95. §-ával, 99. §-ával, 122. §-ával, 172. §-ával. Hivatkozott arra is, hogy adózói jogait jogszerűen gyakorolta, ezért vele szemben a bíróság kiszabásának feltételei nem álltak fenn.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A. § értelmében közigazgatási, pénzügyi tárgyú perekben a bíróság hivatalból bizonyítást nem vehet fel. A felperes érvelésével ellentétben a bíróságnak nincs tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettsége, a jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálhatja el, a Pp. 3. §-ában, 215. §-a értelmében

kérelemhez kötötten járhat el, a perben a bizonyítás - a Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte.

A Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerint, ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás - megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja. A Pp. ezen rendelkezése alkalmazásához nem elégséges a felperes önmagában álló előadása, hivatkozása. Ahhoz, hogy az ilyen jellegű kérelem érdemben vizsgálható legyen, meg kell jelölni mindazokat az adatokat, tényeket, körülményeket, bizonyítékokat, amelyeket az adózó a közigazgatási eljárásban előterjesztett, és amelyeket az alperes a tényállás tisztázási és megállapítási kötelezettség megszegésével figyelmen kívül hagyott. A rendelkezésre álló iratokból azonban az állapítható meg, hogy a felperes ilyet nem jelölt meg és a peres eljárás során sem hivatkozott olyan adatra, tényre, körülményre, bizonyítékra, amely az ügy eldöntése szempontjából releváns tényállás megállapításához szükséges lett volna, e körben bizonyítékot nem csatolt, és bizonyítást sem ajánlott fel.

A bíróság a közigazgatási határozatot - a Pp. 339/A. §-nak rendelkezése folytán - a meghozatalkor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria - a Pp.275. § -a értelmében - a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet.

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy megalapozott és jogszerű az az elsőfokú ítéleti ténymegállapítás, mely szerint az alperes teljesítette tisztázási és bizonyítási kötelezettségét, eljárása megfelelt az Art. alapelveinek, az Art. 95. §-ában, 97. §-ában, 99. §-ában, 100. §-ában, 122. §-ában és 172. §-ában foglalt jogszabályi rendelkezéseknek. A felperes felülvizsgálati kérelmében a keresetében előadottakat ismételte meg, amelyek kapcsán az elsőfokú bíróság - a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva - a jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló döntést hozott, ezért ennek teljes körű megismétlését - mint szükségtelent - a Kúria mellőzi.

A felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel a Kúria csupán arra kíván rámutatni, hogy az adózót az iratanyag

rendelkezésre bocsátási kötelezettség attól függetlenül terheli, hogy egyes iratok más adózók vizsgálata alapján az adóhatóság által beszerezhetők, vagy rendelkezésre állhatnak. A távolmaradás indokaként felperes által megjelölt körülmények kimentési okként nem értékelhetők és a megjelenési kötelezettség teljesítését akadályozó körülményként hivatkozott ok nem mentesíti az adózót az együttműködési kötelezettség alól, továbbá az iratanyag rendelkezésre bocsátási kötelezettség alól.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási és anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. december 12.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró